

بادامچیان:

اسامی ثبت نام کنندگان انتخابات را اعلام کنید

اسدالله بادامچیان، دبیر کل حزب مؤتلفه اسلامی با اشاره به پیش ثبت نام گسترده داوطلبان برای به دست آوردن کرسی های مجلس دوازدهم، گفت: کسانی که در جایی مدعی می شوند ثبت نام کرده اند و در جایی دیگر تکذیب می کنند، نمونه بارز بازیگران عرصه سیاست هستند و وزارت کشور باید با اعلام اسامی تمام افرادی که پیش ثبت نام کرده اند برای احاد ملت شفاف سازی کند تا دیگر فردی نتواند سیاست را به بازی گرفته و مردم را فریب دهد.

مطهری و پزشکین نامزد انتخابات مجلس شدند

به گزارش خبر آنلاین، شنبه ها حاکی است، علی مطهری، از چهاره های مجلس دهم در انتخابات مجلس دوازدهم که اسفند ماه سال جاری بر گزار می شود، پیش ثبت نام کرد. همچنین مسعود پزشکین، نماینده اول تبریز در مجلس یازدهم و وزیر بهداشت دولت اصلاحات، علیرضا محبوب، دبیر کل خانه کارگر و بهروز نعمتی، از نزدیکان سیاسی علی لاریجانی در انتخابات پیش روی مجلس ثبت نام کرده اند. به گفته نعمتی، علی لاریجانی، قطعا در انتخابات مجلس ثبت نام نخواهد کرد.

رشد بیش از ۵۰ درصدی کاندیداهای مجلس نسبت به دوره های قبل

فارس باشااره به استقبال خوب متقاضیان در مرحله ثبت نام اولیه انتخابات مجلس نوشت که بر اساس آمار وزارت کشور، آمار کاندیداهای انتخابات مجلس نسبت به دوره قبل ۵۰ درصد رشد داشته است. این رسانه افزود: «سال ۱۳۹۸ برای انتخابات مجلس یازدهم طبق آمار رسمی اعلام شده، در کل کشور ۱۵۶۸ نفر (برای ۲۹۰ کرسی) ثبت نام کرده بودند که تا اینجا و در حالی که هنوز یک روز دیگر مهلت باقی است در مجموع ۳۵ هزار و ۶۱۳ نفر در پیش ثبت نام انتخابات مجلس دوازدهم، مدارک خود را بار گذاری و ثبت نام خود را تکمیل کردند.»

واکنش دفتر نتانیاهو به توافق ایران و آمریکا

دفتر نخست وزیر ری زیم صهیونیستی شامگاه شنبه در واکنش به مذاکرات غیر مستقیم ایران و آمریکا برای آزادسازی پول های بلوکه شده ایران و تبادل زندانیان و توافق صورت گرفته در این زمینه مدعی شد: هر توافقی بین ایران و ایالات متحده که برنامه هسته ای ایران را از بین نبرد، توافقی ناکافی است. روزنامه روز مال پست در مطلبی که به نقل از دفتر بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی نقل کرده، نوشته است: «توافق صورت گرفته برنامه هسته ای ایران را پایان نمی دهد و تنها به تأمین مالی گروه های وابسته به ایران در منطقه کمک می کند.»

انهدام یک شبکه جاسوسی موساد علیه ایران در ترکیه

به گزارش ایسنا و به نقل از شبکه ای نیوز، دفتر دادستانی عمومی استانبول علیه ۱۷ نفر که متن از آن ها در بازداشت به سر می برند، با اتهامات «ارائه اطلاعات محرمانه به سازمان های خارجی به منظور جاسوسی سیاسی و نظامی» کیفرخواست صادر کرده است. طبق گزارش ها، اهداف این شبکه جاسوسی شرکت ها و افراد دخیل در روابط تجاری با ایران بودند.

هشدار سفیر ایران در باکو به پنج کشور ساحلی دریای خزر

سید عباس موسوی، سفیر ایران در جمهوری آذربایجان در توییته نوشت: «۲۱ مرداد روز دریای خزر/ مازندران است که در دمندها با خطر جدی کم شدن آب مواجهه زیست محیطی در آینده روبروست. بر همه ۵ کشور ساحلی این ننگین آبی فرض است تا فارغ از هر ملاحظه ای و قبل از خامت بیشتر چاره ای بویوند تا سلامت، امنیت و اقتصاد خود و منطقه را نجات دهند.»

پاسخ به درخواست شریعتمداری برای تصاحب پلنفرها

مالکیت سهام برخی سکوها بناهادهای انقلابی است

محمدجواد آذری جهرمی، وزیر پیشین ارتباطات در واکنش به یادداشت مدیرمسئول کیهان نوشت: «مالکیت بخش قابل توجه سهام برخی از سکوهایی که ایشان نامبرده اند، بنا به ادعای انتقالی است.» حسین شریعتمداری در یادداشتی با اشاره به وجود پلنفرهایی نظیر اسنپ، تپسی، فیلیمو، دیجی کالا، طاقچه، آپارات و... نوشته بود: «چراز سکوها قانون گریز به صلاحیت نمی شود و مدیریت آنها به افراد صاحب صلاحیت و تحت نظارت مستقیم مراکز ذی ربط واکانرا نمی شود؟»

تحریم و تحریم دوستان چگونه دارایی مردم ایران را دود می کنند؟

معمای آن یک میلیارد دلار پرافسوس

محبوبه ولی

همزمان که آقایان در مجلس لایحه حساب را مثل نقشه یک سرعت یواشکی ذیل اصل ۸۵، روی میزهای مخفی گسترده اند تا راه تازه ای برای دست بردن در جیب خلق الله تحریم شده و تورم زده پیدا کنند و تصویب کنند که برداشت از حساب بانکی مرتکبان به بی حیای از شیر مادر حلال تر است و همزمان که طومار مالیات های بسته شده بر گردن شهروند ایرانی روز به روز بلندتر می شود؛ ۷ میلیارد دلاری که کره جنوبی بلوکه کرده بود به اندازه یک میلیارد دلار آب رفت!

در این پنج سال و چند ماهی که از نقض برجام می گذرد، بارها خبر آزادسازی ۷ میلیارد دلار از اموال بلوکه شده ایران در کره جنوبی منتشر شده است؛ آنقدر که دیگر نه می تواند ژست سیاسی باشد و نه بازار را متاثر کند. اواخر هفته گذشته به عادت «مألوف»، خبر دیگری پیرامون پول های بلوکه شده در سئول منتشر شد؛ این بار اما با یک تفاوت عمده نسبت به اخبار پیشین و آن اینکه ۷ میلیارد دلار همیشگی، این بار تبدیل شده بود به ۶ میلیارد دلار و نامی از یک کشور ثالث که قطر باشد نیز به متن خبر افزوده شده بود.

مقامات مطلع خبر دادند که بنابر توافق صورت گرفته، مقرر شده که ایران پنج زندانی ایرانی - آمریکایی

محسوس در ایران (سیامک نمازی، عماد شرقی، مراد طاهبا و دوزندانی دیگر) را آزاد کنند. در عوض آمریکا اجازه دهد که شش میلیارد دلار پول های بلوکه شده ایران در کره جنوبی، به سوئیس و سپس قطر منتقل شود تا زیر نظر ایالات متحده صرف خرید غذا و دارو شود.

گمانه زنی هادرباره آن یک میلیارد دلار

فارغ از اصل خبر، برای بسیاری سوال این بود که مگر پول های بلوکه شده ایران در سئول هفت میلیارد دلار نبود؛ پس چرا اکنون صحبت از شش میلیارد دلار است؟ یک میلیارد دلار دیگر چه شده است؟

گمانه زنی ها از همان لحظه انتشار خبر آغاز شد. شماری از مسئولان و کارشناسان اقتصادی پیش از این تاکید کرده بودند کشورهایی که

سیطره تحریم بر ایران چنان است که حتی اگر آن یک میلیارد دلار از اصل پول ایران در سئول کم نمی شد، همچنان نه می شد با آن بیمارستان ساخت، نه نیروگاه اتمی و نه کلاس های مدرسه و نه کلاس های دانشگاه. در حالی که کشورهایی که

پول های ایران در آنها بلوکه است از جمله کره جنوبی، بابت نگهداری این پول ها از ایران هزینه می گیرند. از این رو بسیاری از اولین گمان، حدس زدند که آن یک میلیارد دلار آب رفته، هزینه نگهداری پول های بلوکه شده در کره جنوبی بوده است.

برخی گمانه ها هم این بود که آن یک میلیارد دلار غرامتی بوده است برای آن پنج زندانی توابیعی که قرار است آزاد شوند. حامیان و طرفداران دولت اما تحلیل کردند که اصلا آب رفتی در کار نبوده و تبدیل عدد هفت به شش به واسطه تبدیل دلار به یورو بوده است.

برخی کارشناسان آن را ناشی از عدم عضویت ایران در FATF دانسته و تاکید کردند که به دلیل حضور ایران در لیست سیاه FATF، هزینه های نقل و انتقال پول برای ایران افزایش یافته است.

محمدرضا فرزین، رئیس کل بانک مرکزی اما روز شنبه بالاخره معمای آن یک میلیارد دلار را حل کرد و گفت: «متاسفانه نزدیک به ۷ میلیارد دلار از منابع ارزی کشورمان طی سال های پایانی دهه ۹۰ به صورت وون (واحد پول ملی کره جنوبی) به بانک های کره جنوبی واریز شده بود و به آن هم، هیچ سودی تعلق نمی گرفت. حتی در طی این سال ها نیز به دلیل کاهش برابری وون به دلار، نزدیک به یک میلیارد دلار آن با کاهش ارزش برابری مواجه شد.» کلید معما در واقع آن است که

صندوق بین المللی پول، ایران تا پایان آوریل ۲۰۲۰، ۱۱۵،۴ میلیارد دلار اموال بلوکه شده در سراسر جهان دارد. در این میان چین که ۲۲ تا ۳۰ میلیارد دلار از پول ناشی از فروش نفت ایران را در اختیار دارد، یکی از بزرگترین بدهکاران ایران است.

حال آب رفت یک میلیارد دلاری پول ایران در کره جنوبی، این احتمال را بالا برده که بقیه پول های بلوکه شده ایران در سایر کشورها که به ارزی غیر از دلار بلوکه شده اند نیز در معرض خطر کاهش و دود شدن هستند.

با یک میلیارد دلار چه کارهایی انجام می شد؟

این یک میلیارد دلار، گرچه پول خردی است در برابر ضررهای هنگفتی که تحریم به اقتصاد ایران زده، اما از آن جایی که نمونه ای روشن و آشکار از بلای است که تحریم بر سر ثروت و درآمدهای ایران می آورد، آه از نهاد خیلی ها بلند کرد.

عبدالرضا داوری، مشاور سابق محمود احمدی نژاد با همین آه و افسوس به طرح این سوال پرداخت که «با یک میلیارد دلاری که با آتش تحریمها در کره جنوبی دود شد و به هوا رفت، چه کارهایی می شد انجام داد؟» و سپس در جواب این سوال نوشت: «می شد ۵۰ کیلومتر اتوبان بسازیم. می شد ۵۰ هزار واحد مسکونی ۸۰ متری بسازیم. می شد ۲۰ بیمارستان ۱۰۰۰ تختخوابی بسازیم. می شد دو نیروگاه گازی ۱۰۰۰ مگاواتی، معادل نیروگاه بوشهر بسازیم.»

به همین ترتیب بسیاری دیگر محاسبه کردند که با آن یک میلیارد دلار چند کلاس درس می شد ساخت و چند جوان را می شد به خانه بخت فرستاد.

کوچک انگاری تحریم و زبان های هنگفت

شماری دیگر اما اشاره می کنند به ناچیز بودن این یک میلیارد دلار در برابر پولی که ایران هر روزه به واسطه تحریمها از دست می دهد. عبدالناصر همتی، رئیس سابق بانک مرکزی با همین رویکرد نوشت که به واسطه تحریمها و ممانعت از فروش نفت، «طی دو سال، هر دو ماه، از ۶ میلیارد و جمعا از ۷۲ میلیارد دلار درآمد نفتی محروم شده ایم!»

گرچه همتی به خسران ناشی از تحریم در عمر دو ساله دولت رئیسی اشاره کرده اما در نگاهی کلان تر زبان تحریم منحصر به دولت خاصی نیست. سال گذشته رضا پدیدار، رئیس کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق تهران در جلسه این کمیسیون، به گزارش اخیر اوپک در خصوص تأثیر تحریمها بر عدم

محرومیت ۷۲ و ۴۵۰ میلیارد دلاری از درآمد نفتی، صرفا عدم النفع ایران از فروش نفت است. محاسبه مجموع زیان ایران از تحریم در تمام حوزه ها اما عددی بسیار بزرگتر از این راه به دست خواهد داد که ثمره کوچک انگاری و انکار تأثیر تحریمها بر اقتصاد کشور است

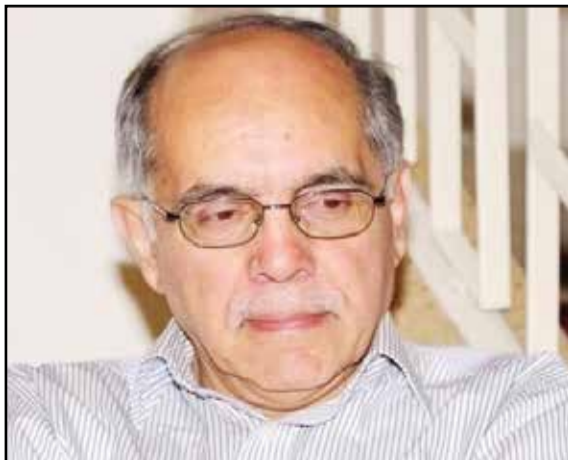
فروش نفت از سوی ایران اشاره کرد و گفت: «طبق اعلام اوپک، ایران به دلیل اعمال تحریمها و کندی در فروش نفت، طی ۱۰ سال گذشته بیش از ۴۵۰ میلیارد دلار درآمداز این محل از دست داده است.» این عدد صرفا در آمدی است که ایران به دلیل نفروختن نفت از دست داده است. محاسبه مجموع زیان ایران از تحریم در تمام حوزه ها و زمینه ها اما عددی بسیار بزرگتر از این راه به دست خواهد داد که ثمره کوچک انگاری تحریمها و انکار تأثیر آنها بر اقتصاد کشور است.

دیپلماسی عزت مندانه یا نفت در برابر غذا؟

سیطره تحریم بر ایران چنان است که حتی اگر آن یک میلیارد دلار از اصل پول ایران در سئول کم نمی شد، همچنان نه می شد با آن بیمارستان ساخت، نه نیروگاه اتمی و نه کلاس درس؛ چرا که ۶ میلیارد دلاری که به قطر می رسد، قرار است زیر نظر آمریکا و بر مبنای نفت در برابر غذا و دارو هزینه شود و ایران اراده ای برای تصمیم گیری در هزینه کرد آن ندارد. در حالی که دولت می کوشد

توافق بر سر هفت میلیارد دلاری که یک میلیارد دلارش نیز کسر شده را دیپلماسی عزت مندانه، آن هم بدون برجام و FATF به تصویر بکشد؛ برای بسیاری این توافق یادآور برنامه موسوم به «نفت در برابر غذا» است که به دنبال تحریم های سازمان ملل علیه عراق پس از حمله صدام به کویت، اعمال شد.

از همین رو وقتی علی بهادری جهرمی، سرسنگوی دولت در توییتر نوشت که مسیر پیشرفت ایران با بهره برداری غیر شعاری از «زبان دنیا» هموار می شود، حسین دهباشی در پاسخ به او نوشت: «این مسیر هموار را بیشتر صدام حسین رفت. در افتادن با دنیا و موشک و سلاح های فلان ساختن و سپس در یوزگی نفت در برابر غذا و در نهایت شدو آنچه شد. و صدام هم از قضا یک علی بهادری جهرمی داشت به اسم سعیدالصحاف!»

از اختلافات بین دیگر کشورها و نزدیک کردن نظرات کشورها به هم و حرکت در جهت حفظ و تحکیم صلح تأثیر مثبتی بر وجهه و پرستیژ کشورها دارد و می دانیم که وجهه هر کشوری بخشی از امنیت ملی آن کشور است. وی افزود: آنچه در این رابطه جای تاسف دارد، این است که کشور بزرگ و پر جمعیت منطقه که از بیشترین امتیازات ژئوپلیتیکی و بیشترین منابع طبیعی و نیروی انسانی کاردان و کارآمد بر خوردار است، برای پیشبرد سیاست خارجی اش نیازمند کشورهای ذره ای شده است. متاسفانه دیدیم که رابطه بین ایران و اروپا هم نیازمند این کشورهای کوچک منطقه شدیم و در یک مورد حدود ۲ ماه پیش مقامات ایران و سه کشور اروپایی در امارات با هم ملاقات کردند.

گام های بعدی تفاهم نانوشته شامل چه مواردی می شود؟

اختلافات در مورد مسائل باقی مانده به سرعت حل شود. این کارشناس مسائل سیاست خارجی تصریح کرد: نخستین اختلافی که در همین روز اول مورد توجه ناظران قرار گرفت، تاکید آمریکا بر قرار گرفتن سپرده ۶ میلیارد دلاری ایران در حساب ویژه در قطر و هزینه کردن این سپرده به صورت مورد به مورد با مجوز وزارت خزانه داری آمریکا و صرفا برای اقلام بشر دوستانه است. این در حالی است که وزارت خارجه ایران طی بیانیهای تاکید کرد که این سپرده در اختیار ایران خواهد بود و با صلاح دید مقامات ذی صلاح ایرانی برای هر هزینه که لازم بدانند، برداشته خواهد شد. این شاید گره اصلی باقی مانده باشد که به لحاظ سیاسی حائز اهمیت زیادی است چرا که مقامات آمریکایی هم در این مورد دو هم در مورد آزادی یک سپرده ۲،۷ میلیارد دلاری بر آن تاکید کردند.

احمدی در پاسخ به این سوال که برای ادامه همکاری ایران با آمریکا و همچنین اروپا برای رسیدن به توافق مشخص چه اقدامات دیگری جهت اعتماد سازی دو طرف باید انجام شود، گفت: فکر نمی کنم در این مرحله هنوز بتوانیم از چیزی نزدیک به اعتماد سازی سخن بگوییم. کار اصلی که بین طرفین باید انجام می شد، احیای برجام بود که فعلا یکی از مسائل است که از مذاکره در این رابطه سخنی نیست و از شهریور سال گذشته تاکنون تلاش جدیدی صورت نگرفته است.

این تحلیل گر مسائل بین الملل در پاسخ به این سوال که نفع قطر و عمان در جهت رسیدن به این توافق در کجاست و آن ها چه سودی از این میانجی گری به دست خواهند آورد، گفت: به طور کلی ایفای نقش میانجی و تلاش برای کاستن

گفت و گو

تحلیلگر مسائل بین الملل تشریح کرد: